

Verstild verleden (44)

Schipper mag ik over varen. De schoolkinderen in Garnwerd konden dit lied vroeger uit volle borst meezingen totdat Koster uit Stadskanaal aan de voet van de molen een brug over het Rietdiep bouwde en het veer uit de vaart werd genomen. Molenliedjes konden de kinderen in ieder geval wel blijven zingen, zelfs tot op de dag van vandaag.

Molen *De Meeuw* werd in 1851 gebouwd voor W.H. Pathuis. Pathuis was bovendien bakker in Garnwerd, toen overigens nog een dorp vol bedrijvigheid en kleine middenstanders. Geen wonder, het Rietdiep speelde nog een belangrijke rol als verbindingssader voor de Stad en regelmatig lagen er schepen voor de wal. Toch vormde het Rietdiep ook een barrière en de molenaar zal zeker geen traan gelaten hebben bij het verdwijnen van het veer. Anderzijds betekende een verbeterde wegverbinding voor veel molens ook het einde. De concurren-

tie kwam letterlijk dichterbij. Menig concurrent kocht aan het begin van de twintigste eeuw een molen op om ze vervolgens uit bedrijf te nemen. Aanvoer van graan en verkoop van meel kon immers dankzij de vrachtauto vanuit een veel verder gelegen maalderij plaats vinden.

Uiteindelijk hield ook molen *De Meeuw* geen stand tegen de modernisering, maar hij bleef gelukkig bestaan, zij het zonder pelstenen. De molen vormt samen met het bekende café Hammingh een *landmark* voor Groningen. Het is de molen waar de eerste vrijwillige molenaar van Groningen, Harm van Huis, de wieken weer regelmatig in beweging liet komen. Hij was ook de eerste vrijwillige molenaar in Groningen waar ik kennis mee maakte en zijn enthousiasme voor de molen stak hij niet onder stoelen of banken. Ik had dit helaas bij een bekende beroepsmolenaar in het Noorden van de provincie al eens anders mee gemaakt.

Geen thee, geen koffie, slechts een nors gezicht. Harm was enthousiast en al even enthousiast over zijn onafscheidelijke oude Volvo, die ik natuurlijk, net als de molen, van binnen en van buiten moest bekijken. Een Volvo die hij ooit op zijn trouwdag aan het begin van de jaren zestig, nieuw had aangeschaft.

Helaas was zijn enthousiasme ook groot voor dat andere graanproduct en overleed Harm van Huis op veel te jonge leeftijd. Zijn enthousiasme was echter voor mij aanstekelijk en daarom is molen *De Meeuw* voor mij nog altijd Pat, uhh ik bedoel, Huis zijn molen.

Foto: Collectie Rijksdienst voor Monumentenzorg, Zeist